

בש"פ 3272/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 3272/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 23 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע
עבירות מין, התשס"ו-2006

תאריך הישיבה: י"ח אייר, תשפ"ב (19.5.2022)

בשם המבקש: עו"ד רותם כהן

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' טובי) בפע"מ 21289-02-19 מיום 10.4.2022, בגדרה הוארך צו פיקוח ומעקב שניתן בעניינו של העורר, עד ליום 10.10.2023.

2. העורר הורשע ביום 24.4.2014 על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של מעשים מגונים (ריבוי עבירות), לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשים מגונים (ריבוי עבירות), לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק; שימוש בגוף קטין בהצגת

תועבה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 214(ב1) לחוק; החזקת פרסומי תועבה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 214(ב3) לחוק; פגיעה בפרטיות (ריבוי עבירות), לפי סעיפים 5 ו-12(1) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. הרשעתו הייתה במסגרת ת"פ 17016-12-13, שהתנהל בבית המשפט המחוזי חיפה.

3. ביום 2.4.2017 ניתן גזר דינו של העורר, והושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש העורר על גזר הדין התקבל בבית משפט זה בע"פ 3820/17 (פסק הדין מיום 2.7.2018, ופסקי הדין המשלימים מיום 24.1.2019 ומיום 9.6.2020). לבסוף, רכיב עונש המאסר בפועל שהוטל עליו הומר לביצוע של"צ, והוחלט על העמדתו בצו מבחן.

4. לעורר נערכה הערכת מסוכנות מינית ביום 28.3.2019, כנדרש על פי סעיף 6 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: החוק), ולפיה מסוכנותו הוערכה כבינונית עד גבוהה. לאור האמור, בית המשפט המחוזי הטיל על העורר צו פיקוח, שתוקפו מיום 17.4.2019 עד ליום 17.10.2020.

בהמשך, ולקראת תום תקופת הפיקוח, נערכה לעורר הערכת מסוכנות עדכנית, ממנה עלה כי רמת מסוכנותו פחתה במעט והוערכה כבינונית. משכך, האריך בית המשפט המחוזי את תוקף צו הפיקוח למשך שנה וחצי נוספת, עד ליום 12.4.2022.

5. לקראת סיום תקופת הפיקוח, ביום 24.3.2022, הגישה המשיבה בקשה להארכה נוספת של צו הפיקוח והמעקב. בבקשה צוין כי על פי הערכת המסוכנות המינית העדכנית שנערכה לעורר ביום 28.2.2022, רמת מסוכנותו נותרה ללא שינוי והוערכה שוב כבינונית, וכי היחידה לפיקוח על עברייני מין המליצה על הארכת הצו עד למלוא 5 השנים מיום הוצאתו, קרי עד ליום 17.4.2024.

עוד צוין בבקשה, כי לעורר נרשמו 3 הפרות צו הפיקוח בתקופת המעקב, ובכלל זה החזקת מכשיר עם גישה לאינטרנט, אותו הסתיר מקצין הפיקוח; וכן החזקת חומר מעורר מינית; כאשר ההפרה האחרונה בוצעה על ידו ביום 1.3.2021.

6. בהליך קמא, בא כוח העורר נתן הסכמתו להארכת תוקפו של הצו, ובלבד שתוסר המגבלה של שימוש במחשב ובטלפון סלולרי בעל גישה לאינטרנט. נטען כי תנאי זה מקשה על העורר להשתלב בלימודים או בשוק התעסוקה, וכי דווקא השתלבותו במסגרות אלו עשויה להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד נטען, כי פרק הזמן שחלף מאז הרשעתו, מצדיק אף הוא את הסרת התנאי.

7. בהחלטתו מיום 10.4.2022, בית המשפט המחוזי קיבל את בקשת המשיבה להארכת צו הפיקוח בשל המסוכנות הנשקפת מהעורר, אולם הורה על הארכתו ב-18 חודשים בלבד, עד ליום 10.10.2023, ולא כאמור בבקשתה לעיל.

הובהר כי בהתאם לצו הפיקוח, הותר לעורר לגלוש באינטרנט ובלבד שהסיסמה לכניסה למחשב מצויה בידי

אמו והשימוש נעשה בעת היותה בבית וערה; ומשכך התנאי מאזן נכונה בין צרכי העורר למצוא עבודה או מסגרת לימודים, לבין הצורך להגן על הציבור מפני עבריינות נשנית. על כן, נקבע כי אין מקום להורות על הסרת המגבלה באופן גורף, וכי מכל מקום העורר יוכל להגיש בקשה להתרת שימוש, היה וימצא עבודה או יחליט להשתלב בלימודים ספציפיים.

מכאן הערר שלפניי.

8. העורר ציין כי עד כה הסכים לצווי הפיקוח, אלא שכיום "הופר האיזון" ויש לבטלו. נטען כי ההגבלות שהוטלו עליו אינן סבירות, בהתחשב שמסוכנותו המינית דעכה באופן ממשי לאורך השנים; וכי לא נפתחו נגדו תיקים חדשים מיום ביצוע העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום, מאז חלף זמן ניכר.

הודגש כי התנאים המגבילים שהושתו על העורר, בוטלו במסגרת פסק הדין שניתן בבית משפט זה על גזר דינו בגין העבירות בהן הורשע; וכי הבקשה לקבלת צו הפיקוח הוגשה לראשונה למעלה מ-7 חודשים לאחר מכן. לפיכך, העורר סבור כי יש בתקופה זו בה שהה ללא תנאים מגבילים ומבלי שביצע עבירות נוספות, כדי לכרסם במידה ניכרת במסוכנות הנטענת לגביו.

9. מנגד, המשיבה סבורה כי ההחלטה על הארכת הצו היא מידתית ומאוזנת, כאשר הארכת הצו ניתנה לתקופה של 18 חודשים בלבד, בעוד ניתן היה להאריכה לתקופה ארוכה מזו. כן הודגשה רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר - בהיותה בינונית, ולא נמוכה; כאשר זו לא פחתה חרף שילובו בטיפול ארוך שנים. צוין כי העורר סובל מפדופיליה לשני המינים, וכי העבירות שביצע לא התרחשו רק במימד הווירטואלי, אלא גם באופן פיזי, בגינות ובחצר הבית. משכך, לא ניתן לאשר לו שימוש בטלפון או במחשב באופן גורף.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בנימוקי הערר ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שלפניי, אני סבור כי דין הערר להידחות.

11. חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין נועד להגן על הציבור מפני הישנותן של עבירות מין מצד מי שהורשעו בהן בעבר ואף סיימו לרצות את עונשם (סעיף 1 לחוק; בש"פ 5829/20 פלוני נ' מדינת ישראל, סעיף 6 (30.8.2020); בש"פ 7845/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (14.12.2021)).

לשם כך, החוק מפקיד בידי גורמים שונים שימוש במגוון אמצעים וכלים, ובכלל זה מתן צו פיקוח ומעקב על עבריין המין גם לאחר תום ההליך הפלילי. את הצו ניתן להאריך מעת לעת, לתקופות נוספות שאינן עולות במצטבר על חמש שנים (להלן: התקופה המרבית); כאשר הארכת הצו, כמו גם הטלתו לראשונה, מותנית בקבלת הערכת מסוכנות בעניינו של עבריין המין, המלמדת כי רמת הסיכון שיבצע עבירות מין נוספת אינה נמוכה (ראו סעיפים 12 ו-14 לחוק).

עוד קובע החוק בסעיף 10 ב, כי הפיקוח והמעקב אחר עבריין המין ייעשה "במידה הנדרשת", כדי למנוע

ביצוע עבירת מין נוספת על ידו; ומכאן למדים אנו על דרישת המידתיות הנדרשת בהוצאת צו הפיקוח והמעקב (בש"פ 373/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 17 (27.1.2021); בש"פ 5024/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (2.8.2020)).

12. יישום האמור לעיל על עניינו מעלה כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי להאריך את הצו, על ההגבלות שנקבעו בו. מסוכנות העורר על אף שפחתה מרמה "גבוהה" – היא עודנה "בינונית", ונדרש פיקוח ומעקב שמא העורר ימעד במעשיו. כמו כן, התרשמתי כי הצו ניתן באופן מידתי ומאזן נכונה את המסוכנות הנשקפת מהעורר מהצד האחד, ואת האינטרס הציבורי שבהגנה על ציבור הקטינים מפני ביצוען של עבירות מין, מהצד האחר.

ראשית, הצו הוארך למשך תקופה של 18 חודשים, ולא לתקופה המרבית המנויה בחוק (בש"פ 94/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (8.2.2021)); ושנית, ניתן ביטוי לצרכי העורר בהארכת הצו, באופן זה שהותר לו שימוש במחשב עם גישה לאינטרנט בכפוף למספר הגבלות. בהקשר זה, ראוי להפנות לקביעת בית המשפט המחוזי כי היה והעורר יבקש להשתלב בלימודים ספציפיים או ימצא עבודה המחייבת גישה למחשב ולאינטרנט, יוכל להגיש בקשה להתרת השימוש לצורך הלימודים או העבודה, שאז תיבחן בקשתו באופן ענייני. לעניין קביעותיו אלו של בית המשפט המחוזי, לא עלה בידי בא כוח העורר ליתן מענה הולם.

בנסיבות אלו, ומשהדרך למציאת לימודים או תעסוקה פתוחה לפני העורר, ועומדת לו הזכות להגיש בהתאם בקשה להתרת שימוש קונקרטי – הרי שלא מצאתי כיהחלטת בית המשפט המחוזי בדבר הארכת הצו מצדיקה התערבות בית משפט זה.

13. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א באייר התשפ"ב (22.5.2022).

ש ו פ ט